

‘కేలన బేగ ఆగబేసు’

‘ఇవత్తు అమావాస్యే. అంద మేలే తుంబా అనుకూలవే ఆయుతు’

‘అందరే ఇవత్తు రాత్రి...’

రుద్రనాగ తణ్ణెయ స్వరదల్లి తీక్కువాగి ‘అపరిభూరు రక్త కారిశోండు సాయుత్తారు...’

రాజూరాయిరు చేలదల్లి ఏరిశోండు తెందిద్ద నోటిన కంగిళన్న సురిదరు. రాజూరాయిరు హోరటు హోద నంతర తుంగమ్మ గండన హైర బంధశు. హంపన్న ఎస్సుక్కిద్ద రుద్రనాగ హండియ కడే నోడిదను. అవళ కణ్ణుగళల్లి కంబని తుంబిదే. అదరొంగి కోప, తిరస్కారపిడే.

అవటు ‘నొమ్మ దుడ్డిన దాకూగి అపరిభూర ప్రాణ తేగియుపుదు...’

మాతు ముగియువ మున్వేచీపాయియ మేలే ఇద్ద నీరు తుంబరువ తాపుద తంబియోసే ఎత్తి ఎసేదిదను. గిరిగిన తిరుగుత్తు రభసదింద అష్టోషిత్తు ముఖిద మేలు. కిటారెని కిరుజిడలు. మూగిన సలే ఒచేయితు. రక్త బుఱు బుఱనే బచుత్తిదే. మశ్శలు భయ, గాబిరియం తాయియ హత్తిర బందరు. తుంగమ్మ ఒద్దాడుత్తిద్దాలే. రుద్రనాగ అవళన్న అదే ఉఱిన ఆస్టోగ్గెర్రెన్న.

మధ్యాశ్చ మూరు గంచి. రుద్రనాగ ఈగ వావిన తేసిన హైర ఇద్ద మనోందర హత్తిర బందను.

‘మదంక... మదంత...’ బాగిలు తేరేదుకోండితు. లంగి మత్తు బనియోధరిశోండ్లి యువకనోబ్బ హోరగే బందను. మచ్చోబ్బ మాటిక మదంత! ఈ మాటిక గురువిన పరమాప్త శిష్ట మదంత.

రుద్రనాగ ‘నెను కలిపిరువ విద్యేయన్న ప్రయోగిసలు నినగోందు అవకాశ దోరెతిదే.’

భయాశ్చయ్యాదింద నోడిదను.

రుద్రనాగ ‘ఇవత్తు రాత్రి నెను సాధనే మాదిరువ రక్షోదర ఎంబ కోనెయ క్షుద్రతశ్శియన్న ప్రయోగ మాడబేసు...’

గాబరియింద ‘యాచ మేలే?’

రుద్రనాగ మాతాడల్లి. రాజూరాయిరు నెందిద్ద పేపరో ప్రాక్షోగళన్న నోడిదను.

‘ఇదరాల్లి ఏనిదే?’

‘నెను ప్రయోగమాడబేకిదిరువ వ్యక్తిగళ తలేయ కూడలు, ఉగురు, హేష్టే మణ్ణ ఇదే. ప్రయోగ్గే ఎల్లా రెడి మాడకో...’

‘హాగల్లు... అదు...’

రుద్రనాగ అవన భుజ అదుముత్తు ‘శ్రద్ధే మత్తు ఉత్సాహదింద కేలన మాడు. నన్న నంతర నెను గురు మాటికనాగుత్తియి...’

యాశ అంత గోత్తిలు. మదంత తుంబా చడపడిస్తుండానే. అవన మనదల్లి గొందల

తుంబిదే. రుద్రనాగ హోరడుత్తు ‘కోనెయ క్షుద్రతశ్శి ప్రయోగిసలు వసేను సిద్ధహింగులు మాదికోళ్లబేసు అంత గోత్తిదే తానే?’ మదంత తలేయాతిషిద.

అమావాస్యేయ కారిరుళ స్వివేత. స్విలానద సమాధిగళల్లి నెట్లుబ్బవాగిపే ప్రేతగళు. ముకా మౌన నెలిసిదే అట్లి. అదు స్విలాన కోనెయ క్షుద్రతశ్శి రక్షోదరనన్న ఆహ్వానిసలు ఈగ ఇబ్బరు మాటికుర సిద్ధతే నమస్కరిండారే. అగ్నిపుండ ఉరియుత్తిదే. భామియల్లి దోడ్డ త్రిశూల నెడలాగిదే. అదర తుదిగే నింబేచ్ఛన్న చుట్టులాగిదే. అగ్నికుండ సుత్తులూ తలేబురుడగళన్న ఇచ్చలాగిదే. మధ్య దల్లి కాలిన మూలిగళన్న ‘ఎస్సో’ ఆకారదల్లి జోండిసలాగిదే. ఒందు కడే కోణి, కురిగళ కలుగిలన్న కట్టి నెలద మేలే ఉరులుసలాగిదే. మత్తుందు కడే మదకెగళల్లి సేంది మత్తు రక్తవన్న తుంబిడలాగిదే. మదంత ఈగ ముందిన కాయికూగి తను గురువిన కడే నోడిదను. రుద్రనాగ అష్టో నోడిదను. గురుతిష్ట ఇబ్బరూ సవ చెత్తులాగిండారే. అపరిభూర హసెయల్లి బచిదిరువ రక్తద తిలకదింద భయంకరవాగి కాణుత్తిద్దారే. అగ్నికుండ హత్తిర ఎరడు మణ్ణేన గొంబెగళన్న ఇచ్చలాగిదే. హణ్ణు మత్తు గండిన గొంబెగళు. ఉగురు, తలేయ కూడలు మత్తు హేష్టే మణ్ణన్న సేరిసి మాడిరువ గొంబెగళు. హసిరు గిడగళ రామయ్య ఎందు ఆ గుమదల్లి ప్రస్తుతానిగురువ అయువేదద వ్యేధన మశ్శల తలేయ కూడలు, ఉగురు మత్తు హేష్టే మణ్ణు.

ఆ మశ్శలే రామురూప.

బ్యానిద ఇలిద కూడలే అపరిభూరు బేగ బేగ నాయెలులారంభిసదరు. రాము రూప. అణ్ణతంగి. రాము ప్రిటేయోందర క్షేం రిపోటోరో, ప్రశ్నద ఉలరిగే రథోత్తువ నోడలు తంగియ జోతే హోగిండను. ఈ అణ్ణతంగి ఆ ఉలరినల్లి నపెదిద్ద కోలెయిన్న ఆక్షికవాగి నోడిద్దరు. ఈ రాము వరదిగార. క్షుమారా క్షుత్రినల్లి యావాగలూ ఇరుత్తద్ద. దృశ్య కండ కూడలే అదన్న సేర హిదిద్దను.

అదన్న కోలగార కండిద్దను. ఉగురిన్న సడ సంయాగి తేగెదుకోళ్లదే ఓడ బరలు కారణ ఇదే ఫఁఁసే. అదు హైవ అల్ల. కగ్గడిన మణ్ణన రస్తే. రాత్రియ కుత్తలు. అవర హత్తిర టాచో సవ ఇరలేలు. రూప భయందిన నెడలు ఇందిరియ కుకప తుంబితు.

పాప... సదా హసిరు గిడగళ నడువే ఇరువ ముగ్గునిగి అభివాగల్ల. రాజూరాయిరు హోరడువ మున్న ‘ఇష్టుతు రూపాయి తేగెదుకోండు దడ్డ జనగాలిగి హసిరు నీరన్న జెప్పథి అంత కుత్తిసువ నిసుంతక తిరుబోలకేగి నెన్న సంబంధ బేసిసబేసు అంత బలు ఆసే ఇత్తు అల్లవే?’

రామయ్య కోవదింద ‘యావ నాయిగే బేసాకిదే నెన్న సంబంధ నెన్న మగ మేలే బిధు బందిరోట్రింద నెన్న మగలు బట్టిచోండాల్.’

రాజూరాయిరు నగుత్తలే ‘ఎల్లా ముగియువ హంత్సే బందిరువాగ నాన్నాకి జగళ ఆడలి. నిను ఏనాదరూ అందుకోండను. రాజూరాయిరు నగుత్తలే? ఈగ అవర నసునుక్కరు. అదు మాములినిగువల్ల, ఏనోం బందిరువాగి కారు బందితు.

సాధ్యవిల్ల. ఆదరే ఇల్లి హేష్టు హోత్తు నించిరలు సాధ్యవిల్ల. అపాయి వాసనే హిదిదు బచుత్తిదే. ఆగ కేళిషితు హేష్టేగళ లభ్య. దూరదల్లి టాచో బేళకు కండితు. అణ్ణతంగి భయాలోండరు. బేళకు ఇవర కడే నుగ్గితు. యారోఇ ఇత్త కడే బచుత్తిద్దారే.

రాము ఈగ తంగియ కే హిదుకోండు కత్తలల్లే బేగ బేగ నడెయలు ప్రయుక్కిస్తుద్దానే. రూప రస్తేయల్లిద్ద దప్పనేయ కల్లన్న ఎడవిధురింద ముగ్గరసి బిధులు. అవళ కే హిదుకోండిద్దారింద రాము సవ అవళ మేలే వాలికోండను.

వ్యగ్రాద రాజూరాయ

ప్రశ్నద ఉరిన రథోత్తువ కాయికుమక్కే హోగిద్ద మగ మత్తు మగలు కత్తలాదరూ బందిల్లవల్ల ఎందు హసిరు గిడగళ రామయ్య గాబరి, ఆంకందింద చడవపడిస్తుద్దారింద. రథోత్తువ ముగికోండు బంద కేలవరన్న విచారిసదను. ఇల్ల, ప్రయోజన ఆగల్ల. మనేయ ముందే ఇరువ జగులియ హత్తిర నితుకోండిరువాగ కారు బందితు. ఆ కారన్న గురుత్తిసిదను.

తీమంత రాజూరాయిర కారు.

బేష్టీబిధును రామయ్య. యాశ అందరే ఇవన మగణ్ణ మదుబెయాగలు బయమిద్ద ఈ రాజూరాయిర ఒబ్బునేమగ. ఈ ప్రేమ ప్రకరణ ఎల్లరిగు సవ గొత్తిత్తు. ఈ ప్రకరణిందాగి రాజూరాయిరు రస్తేయల్లీయే జగళ ఆడిద్దరు. ఈగ మనేయ హత్తిర బందిద్దారే. పునః జగళ ఆడలు బందిరెబేసు ఎందు రామయ్య అందుకోండను. రాజూరాయిరు ఇన్నాకే జగళ ఆడుత్తారే? ఈగ అవర నసునుక్కరు. అదు మాములినిగువల్ల, ఏనోం బందు రెటియ కుకప తుంబితు.

పాప... సదా హసిరు గిడగళ నడువే ఇరువ ముగ్గునిగి అభివాగల్ల. రాజూరాయిరు హోరడువ మున్న ‘ఇష్టుతు రూపాయి తేగెదుకోండు దడ్డ జనగాలిగి హసిరు నీరన్న జెప్పథి అంత కుత్తిసువ నిసుంతక తిరుబోలకేగి నెన్న సంబంధ బేసిసబేసు అంత బలు ఆసే ఇత్తు అల్లవే?’

రామయ్య కోవదింద ‘యావ నాయిగే బేసాకిదే నెన్న సంబంధ నెన్న మగ మేలే బిధు బందిరోట్రింద నెన్న మగలు బట్టిచోండాల్.’ రాజూరాయిరు నగుత్తలే ‘ఎల్లా ముగియువ హంత్సే బందిరువాగ నాన్నాకి జగళ ఆడలి. నిను ఏనాదరూ అందుకోండను. రాజూరాయిరు ఏను హోరఁసు? అరే... ఈ రాజూరాయిరో ఏను హేష్టేత్తిద్దానే? ముక్కాయిద హంత ఎందేను?